

Sygn. akt VIII Cz 1434/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Marek Paczkowski (spr.)
Sędziowie:	SSO Katarzyna Borowy SSO Marek Lewandowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 29 stycznia 2018 r.

sprawy z urzędu

z udziałem **M. D., L. D.**

o wydanie zarządzeń opiekuńczych w trybie art. 109 k.r.o. wobec małoletniej N. D.

na skutek zażalenia uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Grudziądzu

z dnia 11 października 2017 r.

sygn. akt III Nsm 570/17

p o s t a n a w i a :

I. odrzucić zażalenie wniesione przez uczestnika postępowania M. D.;

II. uchylić zaskarżone postanowienie w całości.

/SSO Katarzyna Borowy/ /SSO Marek Paczkowski/ /SSO Marek Lewandowski/

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11.10.2017 roku Sąd Rejonowy w Grudziądzu w drodze zabezpieczenia do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie umieścił małoletnią N. D. w placówce opiekuńczo-wychowawczej o charakterze socjalizacyjnym lub interwencyjnym (pkt 1. sentencji) oraz stwierdził, że postanowienie jest natychmiast wykonalne (pkt 2. sentencji).

Zażalenie na postanowienie wnieśli uczestnicy postępowania L. i M. D. będący rodzicami małoletniej i zarzucili postanowieniu:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że małoletnia N. D. w roku szkolnym 2017/2018 posiada 15 dni nieusprawiedliwionej nieobecności w szkole, podczas gdy za okres tej nieobecności małoletnia posiada zaświadczenie lekarskie o niezdolności do nauki,

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że nie istnieją żadne obiektywne przyczyny dotyczące stanu zdrowia małoletniej, które uniemożliwiałyby uczestnictwo w zajęciach szkolnych, podczas gdy małoletnia cierpi na migreny i schorzenia dotyczące układu wydalniczego i z tego powodu leczy się u neurologa i nefrologa,

- naruszenie art. 109 k.r.o. przez zastosowanie najbardziej drastycznego środka ingerencji we władzę rodzicielską bez rozważenia innych, łagodniejszych środków, które byłyby uzasadnione w okolicznościach sprawy.

W oparciu o powyższe zarzuty uczestnicy postępowania wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i zastosowanie łagodniejszych środków, takich jak zobowiązanie małoletniej do systematycznego uczęszczania do szkoły, zaś uczestników postępowania do dopilnowania wypełniania tego obowiązku przez córkę i poddanie realizacji tych obowiązków stałemu nadzorowi kuratora lub zobowiązanie uczestników do współpracy z asystentem rodziny, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione przez uczestnika postępowania M. D. podlegało odrzuceniu, a zażalenie wniesione przez uczestniczkę postępowania L. D. okazało się zasadne.

Zgodnie z treścią art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. Sąd II instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie, jeżeli ulegało ono odrzuceniu przez Sąd I instancji. W niniejszej sprawie zażalenie wniesione przez uczestnika postępowania M. D. nie zostało przez niego podpisane, mimo wezwania go do usunięcia tego braku formalnego. Niewykonanie zarządzenia wzywającego do usunięcia braków formalnych zażalenia oznacza konieczność odrzucenia zażalenia (art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 §2 zdanie pierwsze k.p.c.).

Z wyżej wymienionych względów, na mocy art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I. sentencji.

Zdaniem Sądu II instancji Sąd Rejonowy nie zastosował właściwego środka prawnego, orzekając o umieszczeniu małoletniej w placówce opiekuńczo-wychowawczej na czas trwania postępowania, ponieważ zastosowany środek jest zbyt daleko idący w stosunku do sytuacji, w jakiej obecnie znajduje się małoletnia N. D.. Stan ten uległ bowiem zmianie w stosunku do sytuacji istniejącej w momencie orzekania przez Sąd Rejonowy. Mianowicie z ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy wynika, że wszystkie nieobecności małoletniej na zajęciach szkolnych w grudniu 2017 roku oraz w styczniu 2018 roku zostały potwierdzone zwolnieniem, bądź adnotacją lekarza. Te okoliczności wynikają z pisma Szkoły Podstawowej Nr (...) w G. datowanego na 19.01.2018 roku. Taka sytuacja pozwala przyjąć, że rodzice małoletniej uświadomili sobie konieczność właściwego usprawiedliwienia nieobecności dziecka w szkole. Sąd Okręgowy nie ma podstaw do kwestionowania zwolnień lekarskich wystawionych przez lekarza bądź adnotacji czynionych przez lekarza. Tym samym nie sposób powiedzieć, na obecnym etapie postępowania, że małoletnia cierpi na urojone schorzenia. Oczywiście ocena całościowa stanu zdrowia małoletniej będzie możliwa dopiero po sporządzeniu opinii przez biegłych zgodnie z treścią postanowienia dowodowego Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 11.10.2017 roku.

Ponadto należy wskazać, że jeżeli Sąd Rejonowy w Grudziądzu uzna za celowe ponowne rozstrzygnięcie w trybie zabezpieczenia, będzie miał taką możliwość, chociażby wydając stosowne postanowienie na terminie rozprawy w dniu 22.02.2018 roku, bądź też w innym terminie, wedle własnej oceny sytuacji, jaka będzie aktualna na moment ewentualnego orzekania w trybie zabezpieczenia.

Z wyżej wymienionych względów, na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt II. sentencji postanowienia.

/SSO Katarzyna Borowy/ /SSO Marek Paczkowski/ /SSO Marek Lewandowski/